

PAUL HENNINGS

27. August 1875—19. Juli 1927.

Baade for »Samfundet for dansk-norsk Genealogi og Personalhistorie« og for genealogisk Forskning herhjemme overhovedet samt dens Tilknytning til Udlandet betyder Overretssagfører Paul Hennings' Bortgang ved en brat og uventet Død et betydeligt Tab. Vort Samfund skylder ham først og fremmest stor og dyb Erkendtlighed for mere end tyve Aars uegennyttigt og offervilligt Arbejde i dets Tjeneste. Efter hans Forgænger i Redaktørstillingen, Arkivsekretær Groves Død 1910 har han med sin store Virkelyst og Pligtfølelse udover Redaktørgerningen varetaget Samfundets forretningsmæssige Ledelse. I Krigsaarene, da alle Fagtidsskrifters Eksistens var faretruet, hjalp han, ikke alene ved at hverve Venner for Sagen, men ogsaa ved personlig økonomisk Indsats Samfundet gennem Krisen og bidrog senere væsentlig til, at Samfundets 40-aarige Stiftelsesfest i Samvær med norske Kolleger kunde afholdes under værdige Former. Hans Initiativ skyldes Indførelsen af selskabelige Sammenkomster i Samfundet med Foredrag og Drøftelser af faglige Spørgsmaal, Møder som en Aarrække har kunnet

glæde sig ved stærk Tilslutning. Endvidere indførte han i Tidsskriftet Rubrikken Nyheder fra det genealogiske og personalhistoriske Arbejdsfelt, hentet allevegne fra, ogsaa fra fremmede Fagtidsskrifter, udgivne af Selskaber, med hvilke han opretholdt en livlig Forbindelse. Hvad han naaede at faa udgivet af egne Arbejder paa dette Omraade, indskrænkede sig til Studier over hans egen Slægts Historie, Skriftet om de fra Sorø dimitterede Studenter 1821—1908 samt »Studerterne fra 1893«. I en Aarrække beskæftigede han sig med Udarbejdelsen af en større Monografi over sin fjerne Slægtning, Amtmand August Hennings. Tillige efterlod han sig en Vejledning i slægtshistorisk Forskning, der er færdig til Trykning, og Samlinger til forskellige fremtrædende Familiers Genealogi, hvilke sidste af hans efterladte Enke, Fru Lina Hennings, der delte hans slægtshistoriske Interesse, er afgivne til Rigsarkivet. Al den Tid, hans praktiske Livsgerning levnede ham, ofrede han sin Yndlingssyssel, Genealogien. Den var for ham en Passion, ja en Hjertesag, hvorom alle, der kom i Berøring med ham paa dette Omraade, kan vidne. Den gav sig Udslag i hans utrættelige redbonne Hjælpsomhed overfor de mange Forespørgsler, der stilledes høm fra fjern og nær. Døden hindrede ham i Virkeliggørelsen af sine Planer om Afholdelsen af en genealogisk-heraldisk og familiehistorisk Udstilling, som han tænkte sig afholdt i Anledning af Samfundets 50-Aars Stiftelsesfest i Aaret 1929.

Den sjældne Arbejdsglæde og varme Entusiasme, hvormed han desuden tjente forskellige filantropiske og ideelle Formaal, saaledes Tersløsegaards- og Bakkehusstiftelserne, hans elskværdige Karakter og lyse Sind vandt ham Anerkendelse og Venner i vide Kredse.

Vort Samfund har i ganske særlig Grad Aarsag til at bevare Paul Hennings' Navn i trofast og venlig Erindring.

Louis Bobé.